

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/34/2018
Identifikačné číslo spisu: 8714010538
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8714010538.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci obvineného JUDr. I. V. pre prečin marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 27. februára 2019 v Bratislave o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo 16. septembra 2015, sp. zn. 5T/144/2014, bol obvinený JUDr. I. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a to na tom skutkovom základe, že

- ako pracovník bývalej A. vo funkcii okresného radcu pre spôsobilosť o rozhodovaní o povolení vkladu do katastra nehnuteľností svojím rozhodnutím pod číslom vkladu Z. XXX/XX. zo dňa 15.03.2012 na návrh navrhovateľov E. M. a O. M. doručeného dňa 09.03.2012 a po posúdení nimi predložených listín okrem iného aj na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy E. M. zo dňa 12.01.2012, na ktorom jej podpis úradne overený nebol, spolu s dodatkom č. 1 k zmluve o prevode vlastníctva bytu zo dňa 11.06.2007, ktorý nebol súčasťou zbierky listín a predchádzajúceho návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech T. M., povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti a to k bytu č. XX, nachádzajúcim sa v O. na ul. P. XXXX/XX a to i napriek tomu, že procesné podmienky na povolenie vkladu splnené neboli, pretože v katastrálnom operáte bola v uvedenom čase ako majiteľka predmetnej nehnuteľnosti vedená T. M. a s ktorou ako účastníkom konania podľa § 30 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti o povolenie vkladu mal konať, ale nekonal, čo predstavovalo nesúlad medzi katastrálnym operátom a návrhom na vklad, a teda návrh na vklad mal zamietnuť, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 31 ods. 1 a nasl. zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov a zmaril splnenie dôležitej

úlohy, v dôsledku čoho bola T. M. spôsobená škoda vo výške 80 000,-eur.

Za to mu bol podľa § 327 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienčne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený JUDr. I. V. odvolanie. Krajský súd v Prešove o ňom rozhodol rozsudkom z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. súd obvineného podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

-ako pracovník bývalej A. vo funkcii okresného radcu pre spôsobilosť o rozhodovaní o povolení vkladu do katastra nehnuteľností svojim rozhodnutím pod číslom vkladu Z. XXX/XX zo dňa 15.03.2012 na návrh navrhovateľov E. M. a O. M. doručeného dňa 09.03.2012, po posúdení všetkých potrebných listín, povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, a to k bytu č. XX, nachádzajúcim sa v O. na ul. P. XXXX/XX napriek tomu, že procesné podmienky na povolenie vkladu splnené neboli, nakoľko v katastrálnom operáte bola v uvedenom čase ako majiteľka predmetnej nehnuteľnosti vedená T. M., čo predstavovalo nesúlad medzi katastrálnym operátom a návrhom na vklad, a teda návrh na vklad mal zamietnuť, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 31 ods. 1 a nasl. zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov a zmaril splnenie dôležitej úlohy a svojím konaním spôsobil škodu majiteľke uvedenej nehnuteľnosti T. M. vo výške 80 000,-€,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016, podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“). Ako dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. generálny prokurátor predovšetkým namietal, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, preto sa s ním nestotožňuje. Obvinený JUDr. I. V. nebol trestne stíhaný pre nesprávny právny názor, ale pre nezákonne vykonané katastrálne konanie. Podľa generálneho prokurátora tým naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1 Tr. zák.

Záverom preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu, sp. zn. 3 To 1/2016, z 20. júla 2017 bol porušený zákon v prospech obvineného, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté rozhodnutie zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril obvinený JUDr. I. V. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ing. Marcely Martinkovičovej v tom smere, že katastrálne konanie mal vykonať v súlade so zákonom na základe právneho názoru na danú vec. Na základe toho považuje rozhodnutie krajského súdu, sp. zn. 3 To 1/2016, z 20. júla 2017 za zákonné, založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku a dovolanie žiada zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní generálneho prokurátora skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti

prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. a) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), generálny prokurátor dovolanie mohol podať, pretože riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech (§ 372 ods. 1 Tr. por.). Obvinený v konaní o dovolaní bol zastúpený obhajcom (§ 373 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť, najvyšší súd považuje ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania za zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili, a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia dovolateľa, ktoré smerujú len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu.

Pokiaľ ide o namietané právne posúdenie konania obvineného JUDr. I. V., k tomu najvyšší súd v prvom rade uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016.

Vo všeobecnosti sa žiada na tomto mieste podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Opačný prípad (nesprávna subsumpcia) potom odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Ako vyplýva zo spisového materiálu v danom prípade je situácia tá, že Okresný súd Poprad rozsudkom zo 16. septembra 2015, sp. zn. 5T/144/2014, uznal obvineného JUDr. I. V. vinného z prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Krajský súd v Prešove o následnom odvolaní obvineného rozhodol rozsudkom z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016, tak, že citovaný rozsudok prvostupňového súdu zrušil v celom rozsahu a obvineného oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad zo 7. novembra 2014, č. k. 2 Pv 268/14/7706, pretože daný skutok nie je trestným činom. Generálny prokurátor podaním mimoriadneho opravného prostriedku naopak tvrdí, že obvinený JUDr. I. V. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. zák. verejný činiteľ, ktorý pri výkone svojej právomoci z nedbanlivosti zmari alebo podstatne sťaží splnenie dôležitej úlohy, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 327 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

Ako uviedol Krajský súd v Prešove v odôvodnení svojho rozhodnutia z 20. júla 2017, sp. zn. 3To/1/2016, podstatné v tejto trestnej veci bolo posúdiť, či konaním obvineného JUDr. I. V. došlo k zmareniu dôležitej úlohy alebo podstatnému sťaženiu splnenia dôležitej úlohy.

Za daných okolností sa najvyšší súd prikláňa k argumentácii odvolacieho súdu, ktorý sa s touto otázkou vysporiadal presvedčivo a dospel k záveru, že obvinený pri svojom rozhodovaní uplatnením nesprávneho právneho názoru skutočne pochybil, jeho rozhodnutie však bolo možné napraviť, aj keď až opravnými prostriedkami občianskeho práva. Zo strany obvineného tak nedošlo k zmareniu dôležitej úlohy, ani podstatnému sťaženiu splnenia takejto úlohy. V ďalšom dovolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktoré je jasné a zrozumiteľné.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. preto nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.